

ПОВОД ЗА БЪЛГАРСКА ГОРДОСТ (За Конференцията на българските училища в Испания, състояла се на 20 и 21 ноември 2010 г. в Мадрид)

Ще започна с думите: Жал ми е за тези, които не присъстваха на Конференцията на българските училища в Испания на 20 и 21 ноември тази година в Мадрид. Изпуснаха много. Но за тях ще се опитам да разкажа какво преживяхме, за да станат и те част от българската гордост, толкова нужна на всички ни в тези икономически бедни и духовно пусти дни на днешния свят.

Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ) вече три пъти провежда всяко лято в София Конференция на нашите български училища по света. Отдавна г-жа Петя Цанева – президент на Асоциацията на българите в Испания „АИБЕБАЛКАН“ и член на УС на АБУЧ искаше да направи подобна конференция за българските училища (вече 27 на брой) в Испания. Който я познава отблизо знае, че няма нещо, което Петя да е решила, то да е обществено значимо и тя да не го осъществи.

Благодарение на програмата „Роден език и култура зад граница“ на Министерство на образованието, младежта и науката, стана възможно да се отделят малко средства, за да се реализира тази чудесна инициатива. В организирането ѝ се включи активно Българското посолство в Мадрид, Генералното консулство на България във Валенсия и АБУЧ. Отправени бяха покани за участие към МОМН и ДАБЧ.

Знаехме какво коства на Петя и нейните огнени сътруднички от Асоциация „АИБЕБАЛКАН“ организацията. Много бързо ДАБЧ потвърди интереса си и желанието за участие. Министърът на образованието г-н Сергей Игнатов изрази съжаление, че не може лично да се включи, но до последния момент очаквахме МОМН да изпрати други свои представители, защото темата определено засягаше министерството, което отпуска средства за повечето български училища (вече към 150 на брой) и на такава първа по рода си конференция бе важно да се види „очи в очи“ какво, как и защо се случва в чужбина. За съжаление до самия ден на откриването на конференцията не се получи нито потвърждение, нито отказ от участие.

За сметка на това някои български училища по света изразиха желание да изпратят свои представители, защото искаха да се включат, да видят, да се

поучат. На лични разноски пристигнаха представители от училището в Букурещ (Румъния), от Лисабон (Португалия), от двете училища в Париж (Франция), от училището към Българското посолство в Лондон (Великобритания). Пристигна и г-жа Диди Ходжева – управляващ директор на Фондация „Димитър Бербатов“, придружена от двама компютърни специалисти, които пожелаха да направят своя презентация за електронно обучение по български език, което да е в крак с новото време на съвременните технологии.

В петък Мадрид ни посрещна с настроение, а и ние бяхме възбудени. Искрахме вечерта да се видим с Петя и организаторите – уви, те работиха до среднощ, за да бъде всичко на ниво при откриването.

На сутринта на 20 ноември Българското посолство в Мадрид ни посрещна с желание и в празнична украса. Казват, че толкова накуплено мнозина го виждат за първи път. С много усет, любов и желание организаторите бяха преобразили голямата зала като за голям празник. Дори аранжираният от цветя напомняше по-скоро на сватба. Постепенно залата се изпълни с участниците – стотина на

брой. Най-големият шум настана, когато заедно с посланика на България г-н Иван Христов, генералният консул във Валенсия – г-н Костадин Коджабашиев, членовете на българското посолство в Мадрид, председателят на ДАБЧ г-н Росен Иванов и придружаващите го лица от агенцията, в салона влезе и футболната ни звезда – Христо Стоичков. Неговото включване създаде звездно настроение и усмихна залата (да не говорим за участниците в конференцията).

Г-жа Петя Цанева откри конференцията, уточни, че сме се събрали, за да отчетем свършеното и за да си кажем много неща „право куме та в очи“, защото от това има нужда българското училище като цяло, а и България.

Официалните лица отправиха поздравление към участниците, изразиха заслужена възхита от направеното от българските училища в Испания и преди всичко от огромната дейност, която г-жа Цанева развихря, за да има обединение и успех.

И тук се случи нещо, което разтърси емоционално всички ни. Големите ученици от Българското училище в Хатива, облечени в бели блузи, тъмни поли и панталони, застанаха в редици сред участниците и започнаха един невероятен рецитал, подготвен от очарователната им учителка Ваня Пенчева. Децата един след друг цитираха вълнуващи слова за дейността на този, който учи, възпитава, бори се, страда и побеждава, побелява, но не остарява в спомените на признателните поколения – УЧИТЕЛЯТ. Всичко живо заплака – от посланика до Христо Стоичков, от журналистите до последния присъстващ учител. Да гледаш тези големи момчета и момичета, израснали не само на бой, израснали човешки – да отправят разтърсващи слова към всички ни. Учителите плачехме от благодарност, някои според мен плачеха и от угризения...

Вълнението достигна най-високия си градус и от тук започна сериозната работа. **Темата: Българското училище в Испания – организация, опит, трудности. Образователен процес. Училището – посланик за разпространение на българската култура по света.** Всички слушаха с вълнение изстраданото, постигнатото. Говореше се за Испания, но засягаше всички. Не само училищата по света, засягаше всеки, който искаше да не се къса принадлежността ни към Родното.

В един момент посланикът г-н Христов помоли да напуснат само за малко конференцията той, председателят на ДАБЧ г-н Иванов и г-н Христо Стоичков. След двадесетина минути се завърнаха и зарадваха всички присъстващи с новината, че са взели решение да се създаде Федерация на всички асоциации в Испания (твърде много на брой). Българските училища в Испания в голямата си част са именно към такива различни асоциации и определено имат нужда от един централизиран орган, който да ги представлява пред испанските власти и да улеснява по този начин съществуването им на територията на страната.

За всички ни това бе чудесно предложение, надявам се спонтанно родено като идея, заради онова, което се чу и видя на конференцията в Мадрид. Като почетно оглавяващо лице, което ще може да отвори много врати в Испания, естествено бе предложен г-н Христо Стоичков.

АБУЧ вече имаше един добър приятел в лицето на г-н Димитър Бербатов и фондацията на негово име. Не можеше да не сме опиянени от факта, че и г-н Стоичков с готовност се включи в благородното дело.

В официалните документи, които отразяват свършеното на тази конференция подробно се казва всичко, което се обсъди и прие. Към това искам да добавя огромното ни удовлетворение, че българските училища в чужбина показват сила и възможности, които респектират и вдъхновяват. Ние сме вече едно не просто голямо, едно огромно семейство, свързани по кръв. По българска кръв.

Ние сме съмишленици и всеки, повярвал в нас, е добре дошъл. Можем и постигаме, но победите ще са за всички, които не странят, а помагат. Доброто, което българският учител в чужбина постига, е добро за нацията ни. Убедена съм, че вече никой не се съмнява в това. И виждам, че резултатите идват, когато държава и общество действат като едно. В името на децата и тяхното бъдеще.

От Мадрид си тръгнахме окрили. Сега ни очаква Чикаго! И там българските училища са вече над 25. И там има какво да се покаже, да се обсъди, да се набележи.

Българските училища от различни страни ще присъстват със свои представители и там, в тази далечна дестинация. Очакваме и държавните институции, за да има диалог и резултати. България го очаква.

Снежина Мечева
говорител на АБУЧ
директор на Българското училище към
Посолството на България в Лондон

